

Sygn. akt VI P 809/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Young
Protokolant:	protokolant sądowy Magdalena Paplińska

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko (...) SA w W.

o sprostowanie świadectwa pracy i ustalenie

I. odrzuca pozew w zakresie żądania ustalenia wykonywania pracy w szczególnych warunkach

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala

III. odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu

Sygn. Akt VI P 809/15

UZASADNIENIE

Powód A. P. w pozwie skierowanym przeciwko (...)SA wniósł o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 15 09 1983r. :

1. Zapisu dotyczącego zajmowanego stanowiska i wymiaru etatu poprzez zastąpienie zapisu pracownik kontraktowy palacz co na palacz co , wymiar czasu pracy – pełen etat
2. Zapisu dotyczącego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach , brak zapisu na okres od 5 02 1980 do 17 09 1983r.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 15 09 1983r. otrzymał świadectwo pracy , w którym pozwany błędnie wskazał okres pracy w szczególnych warunkach . Odbierając świadectwo powód nie miał świadomości występowania błędów , zaufał pozwanemu z uwagi na jego wiedze i doświadczenie jako pracodawcy. O istniejących błędach dowiedział się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Przez cały okres zatrudnienia pracował jako palacz co w pełnym wymiarze godzin. Jego stanowisko i zakres obowiązków nie uległ zmianie , w związku z błędami zwrócił się do pracodawcy pismem z dnia 17 09 2015r. z wnioskiem o sprostowanie. Pracodawca nie udzielił mu odpowiedzi.

Pozew k. 2

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) SA wniósł o odrzucenie pozwu , ewentualnie o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż powód żąda ustalenia pracy w szczególnych warunkach we wskazanym poprzedniku prawnym pozwanego w okresie od 5 02 1980r. do 17 09 1983r. Powód już wcześniej występował z takim roszczeniem do pozwanego. W dniu 27 12 2000r. zapadł wyrok Sądu Rejonowego w S. w sprawie o sygn. akt (...) oddalający powództwo z braku interesu prawnego . Istnieje przypuszczenie , że sprawa ta była tożsama z przedmiotową sprawą , albowiem 7 11 2000r. powód wystąpił do pozwanego z zapytaniem zawartym w piśmie z tego samego dnia, czy może się ubiegać o wydanie świadectwa pracy w szczególnych warunkach . Gdyby okazało się , że sprawa (...) toczyła się o to samo roszczenie pozew w niniejszej sprawie podlegałby odrzuceniu stosownie do treści art. 199§1 pkt 2 kpc. W przypadku , gdyby okazało się , że sprawa (...) dotyczyła innego przedmiotu sporu , to pozwany nie uznaje powództwa i zarzuca brak interesu prawnego powoda w niniejszym procesie przewidzianego w art. 189 kpc . Powodowi przysługuje roszczenie dalej idące tj. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o prawo do emerytury. Z daleko posuniętej ostrożności pozwany podniósł, iż powód był pracownikiem przedsiębiorstwa państwowego (...) zatrudnionym od dnia 5 02 1980r. do 14 07 1980r. na stanowisku telemontera i od dnia 15 07 1980 do 17 09 1983r. na stanowisku palacza c.o. Stanowisko paplacza nie jest ujęte w Wykazie A dział VIII (transport i łączność) , stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 02 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze / Dz U Nr 8 poz 43 zw zmianami / Nadto w dokumentach pozwanego brak jest informacji na temat szczegółów zatrudnienia powoda na stanowisku palacza c.o. , tj. czy obowiązki te wykonywał stale i nieprzerwanie , także poza sezonem grzewczym. Z dokumentów zawartych w aktach osobowych wywieść można wniosek , że nie , albowiem jak wynika ze świadectwa pracy z 15 09 1980r. dodatek za uciążliwe warunki pracy w wysokości 200 zł powód otrzymywał tylko w sezonie opałowym , a nadto wykonywał także inne prace np. naoliwianie zamków w skrzynkach pocztowych H., wobec czego brak jest możliwości ustalenia , czy powód wykonywał pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy i jak i w rozporządzeniu z 7 02 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze / Dz U Nr 8 poz 43 zw zmianami /

Pozwany wyjaśnił , iż w dacie zatrudnienia powoda tj. w latach 1980 do 1 03 1985r. pozwany funkcjonował pod nazwą państwowe przedsiębiorstwo (...) , a następnie jako państwowa jednostka organizacyjna (...) , następnie jako państwowa jednostka organizacyjna (...)i od 15 01 1991r. , gdy doszło do podzielenia dotychczasowego przedsiębiorstwa na dwa oddzielne , jako państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej (...) / drugi podmiot to (...) SA /- ustawa z 23 11 1990r. ustawa o łączności . Na podstawie ustawy z dnia 5 09 2008r. o komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego użyteczności publicznej (...)z dniem 1 09 2009r. doszło do przekształcenia tego przedsiębiorstwa w spółkę akcyjną , która wstąpiła we wszystkie stosunki prawne (...) , podobnie , jak to odpowiednio miało miejsce wcześniej .

Odpowiedź na pozew k. 12-14

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Powód był zatrudniony w Wojewódzkim Urzędzie (...) w G. od dnia 5 02 1980r. na stanowisku telemontera w pełnym wymiarze czasu pracy .

Dowód : umowa o pracę z dnia 5 02 1980r. k. 1 cz b akt osobowych

W dniu 26 06 1980r. powód zwrócił się do Wojewódzkiego Urzędu (...)w G. o wyrażenie zgody na przejście na zasadzie porozumienia służbowego do Urzędu (...)w S. na stanowisko palacza c.o. od dnia 7 07 1980r.

Dowód : pismo powoda z dnia 26 06 1980r. k. 3 cz b akt osobowych

Pismem z dnia 8 07 1980 r. Urząd (...) w S. wyraził zgodę na przejście powoda do tut. (...) na stanowisko palacza c.o. od dnia 15 07 1980r.

Dowód : k. 3 cz b akt osobowych

Pismem z dnia 14 07 1980r. Wojewódzki Urząd (...) w G. uwzględnił prośbę powoda z dnia 26 06 1980r. i w porozumieniu Wojewódzkim Urzędem (...) zmienił zawartą z powodem umowę o pracę w tym kierunku , że od dnia 15 07 1980r. przeniósł powoda do Urzędu (...)w S. w dotychczasowym charakterze służbowym na stanowisko, palacza c.o. bez prawa do zwrotu kosztów przeniesienia. Wynagrodzenie zasadnicze oraz pozostałe warunki umowy o pracę bez zmian . Jednocześnie z dniem 15 07 1980r. przyznano powodowi dodatek specjalny wg stawki 5 w kwocie 500 zł.

Dowód : pismo Wojewódzkiego Urzędu (...) z dnia 14 07 1980r. k. 3 cz b akt osobowych

W związku z przejściem powoda do pracy do (...) w S. w dniu 17 09 1983r. na mocy porozumienia między zakładami pracy umowa o pracę powoda z Urzędem (...) w S. została rozwiązana.

Wojewódzki Urząd (...)w dniu 15 09 1983r. wystawił powodowi świadectwo pracy , w którym zostało wskazane , iż powód A. P. urodzony (...) był zatrudniony w Urzędzie (...)S. od dnia 5 lutego 1980r. do 17 września 1983r. na stanowisku pracownik kontraktowy palacz c.o. , w którym otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze wg 9 grupy 5 000/ pięć tysięcy / oraz dodatek specjalny wg 3 stawki w kwocie 950 / dziewięćset pięćdziesiąt / plus w sezonie opałowym 200 za uciążliwe warunki pracy .

Dowód : świadectwo pracy k. 15 cz b akt osobowych

W piśmie z dnia 7 11 2000r. skierowanym do Rejonowego Urzędu (...) w G. powód zwrócił się z prośbą o poinformowanie go , czy ma prawo ubiegać się o wydanie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okres jego zatrudnienia w Urzędzie (...)S./ wówczas podlegający pod Wojewódzki Urząd (...)w G. / od dnia 5 02 1980r. do 17 09 1983r. Powód podał , że był zatrudniony w charakterze palacza c.o.

Dowód : pismo powoda z dnia 7 11 2000r. k. 16 cz b akt osobowych

Sprawa o ustalenie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z powództwa A. P. przeciwko (...) G. toczyła się w Sądzie Rejonowym w S. pod sygnaturą akt (...) , wyrokiem z dnia 27 12 2000r. Sąd Rejonowy wS. Wydział (...)powództwo oddalił z braku interesu prawnego. Akta sprawy w roku 2013 zostały przekazane na makulaturę.

Okoliczność niesporna -Pismo Prezesa Sądu Rejonowego w S. z 10 02 2016r. k. 40 , pismo pełnomocnika pozwanego z 9 11 2000r. k. 43, wyrok z dnia 27 12 2000r. k. 21 cz b akt osobowych

W piśmie z dnia 6 09 2001r. skierowanym do powoda Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. Inspektorat w S. odpowiadając na pismo powoda z dnia 5 09 2001r. poinformował, że na podstawie załączonego świadectwa pracy za okres od 5 02 1980r. do 17 09 1983r. brak jest podstaw prawnych do uznania powyższego okresu za pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze . Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 02 1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze / Dz U Nr 8 poz. 43 / zaświadczenie zakładu pracy stwierdzające pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze oprócz danych w świadectwie pracy powinno zawierać stwierdzenie stałej i w pełnym wymiarze pracy na stanowisku z podaniem wykazu , działu , pozycji powyższego rozporządzenia . Wobec powyższego powód powinien zwrócić się do zakładu pracy o stwierdzenie , czy na podstawie posiadanej dokumentacji zakład pracy może wydać zaświadczenie o pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze zgodnie z cytowanym rozporządzeniem .

Dowód : pismo ZUS z 6 09 2001r. k. 5

W piśmie z dnia 17 09 2015r. powód zwrócił się do pozwanego o sprostowanie świadectwa pracy wydanego mu 15 09 1983r. przez Wojewódzki Urząd (...) znajdujący się przy ul. (...) w G. poprzez usunięcie zapisu dotyczącego zajmowanego stanowiska z pracownik kontraktowy palacz co na palacz co w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto wniósł o wpisanie do świadectwa pracy okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach tj. od dnia 5 02 1980r. do 17 09 1983r.

Pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 21 09 2015r.

Dowód : pismo z dnia 17 09 2015r. k. 3 , dowód doręczenia k. 4

W dniu 23 11 2015r. pozwany (...) SA wystawił powodowi świadectwo pracy – korektę , w którym wskazane zostało , że powód był zatrudniony w

-Wojewódzkim Urzędzie (...) w G. w okresie od 5 02 1980 do 14 07 1980r. na stanowisku telemontera w wymiarze 1, 00 etatu (przeniesienie służbowe)

-Wojewódzkim Urzędzie (...) w G. – Urząd (...) S. w okresie od 15 07 1980r. do 17 09 1983r. na stanowisku palacza co w wymiarze 1, 00 etatu .

Dowód : świadectwo pracy korekta z 23 11 2015r. k. 19

Powyższy stan faktyczny sprawy sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i w aktach osobowych powoda oraz innych dokumentów , jak i kopii dokumentów złożonych przez strony , treści dokumentów strony nie kwestionowały .

Sąd zważył, co następuje:

Po pierwsze w zakresie żądania ustalenia okresu pracy w szczególnych warunkach od 5 02 1980 r. do 17 09 1983r. pozew podlega odrzuceniu , albowiem niesporne pomiędzy stronami jest to , sprawa o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami została prawomocnie rozstrzygnięta . Wyrokiem z dnia 27 12 2000r. Sąd Rejonowy w S.Wydział (...)powództwo oddalił z braku interesu prawnego.

Stosownie do treści art. 199. § 1 pkt 2 kpc Sąd odrzuci pozew:

2)jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona;

Z powyższych względów orzeczono w punkcie I wyroku na mocy art. 199§ 1 pkt 2 kpc /

Ponadto powództwo w powyższym zakresie i tak nie mogłoby zostać uwzględnione .

Powód wnosi o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 15 09 1983r. w powyższym zakresie , jak i w zakresie stanowiska pracy i wpisania wymiaru czasu pracy –pełen etat .

Obowiązujący w roku 1983r. art. 97. § 1 kodeksu pracy stanowił, iż w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy zakład pracy jest zobowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy.

§ 2. W świadectwie pracy należy podać dane dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanych stanowisk, wysokości i składników wynagrodzenia, uzyskanych w zakładzie kwalifikacji, trybu rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy, oraz okoliczności, o których mowa w art. 36 § 5. Ponadto w świadectwie pracy zamieszcza się wzmiankę o zajęciu wynagrodzenia za pracę w myśl przepisów o postępowaniu egzekucyjnym.

Na podstawie obowiązującego w roku 1983r. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1974 r.**w sprawie świadectw pracy i opinii.**(Dz. U. z dnia 20 listopada 1974 r.) brak było przepisów nakładających na pracodawcę

dotatkowe obowiązki co do treści świadectwa pracy poza danymi wymienionymi w art. 97§ 2 k.p. , a zatem kwestia okresu pracy w szczególnych warunkach , co do której powód wniósł o sprostowanie świadectwa pracy z 15 09 1983r. w ogóle nie wchodziła w zakres informacji podawanych świadectwie pracy , stąd żądanie sprostowania świadectwa pracy w powyższym zakresie jest bezzasadne. Podobnie rzecz się ma jeżeli chodzi o wymiar czasu pracy .

Zgodnie z treścią art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego, gdy ma w tym interes prawny. Przyjmuje się też, iż na tej drodze można żądać ustalenia faktu prawotwórczego (por. orzeczenie SN z 11.09.53r., I C 581/53, OSN 54/III/65, uzasadnienie do wyroku SN z 3.11.1994r., I PZP 45/94, OSNP 1995/6/74).

Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości (wyrok SA w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2007 r., III AUa 1518/05, LEX nr 257445).

Powód musi także udowodnić, że ma interes prawny skierowania powództwa przeciwko konkretnemu pozwanemu.

Interes prawny rozumieć należy jako obiektywnie występującą potrzebę ochrony sfery prawnej powoda, którego prawa zostały lub mogą zostać zagrożone, bądź też co do istnienia lub treści których występuje stan niepewności. Ocena interesu prawnego wymaga zindywidualizowanych, elastycznych kryteriów, uwzględniających celowościowe podstawy powództwa z art. 189 k.p.c. Jedną z przesłanek badanych przy rozważaniu celowości wykorzystania powództwa o ustalenie jest znaczenie, jakie wyrok ustalający wywarłby na sytuację prawną powoda. O występowaniu interesu prawnego świadczy możliwość stanowczego zakończenia w tej drodze sporu istniejącego między stronami.

Podkreślenia wymaga, iż powód wniósł pozew przeciwko swojemu pracodawcy. Domaga się w nim ustalenia, że w okresie od dnia 5 02 1980r. do dnia 17 09 1983r. r. wykonywał prace w szczególnych warunkach.

W tym miejscu należy zauważyć, iż kwestia wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze nie jest elementem treści stosunku pracy, ponadto jeżeli chodzi o sporne świadectwo pracy okres ten nie był wpisywany w świadectwie pracy na podstawie obowiązujących w roku 1983 przepisów.

Nie ma żadnego znaczenia dla wzajemnych praw i obowiązków stron w zakresie stosunku pracy – pojęcie to zostało wprowadzone w sprawach ubezpieczeniowych, związanych ze świadczeniami emerytalnymi. Żadnemu innemu celowi, niż uzyskaniu świadczeń emerytalnych (szeroko pojętych) pojęcie to nie służy. W szczególności kategoria ta nie ma znaczenia w zakresie prawa pracy, w zakresie stosunków między pracownikiem a pracodawcą. Zatem należy zauważyć, iż nie ma między stronami niezgodności co do takich faktów prawotwórczych, które miałyby znaczenie dla łączącego te strony stosunku prawnego. Nie jest sporna między stronami treść stosunku pracy, ale fakt, jak praca ta była wykonywana, tj. nie jest to spór o to, na jakim stanowisku zatrudniony był powód, ale w jakich warunkach czy charakterze wykonywał pracę, bowiem sam fakt ustalenia stanowiska, na którym zatrudniony jest pracownik nie wystarcza do stwierdzenia, że wykonuje on prace w warunkach szczególnych czy szczególnym charakterze , gdyż do tego trzeba ustalić dodatkowe okoliczności (zaliczenie określonego rodzaju prac do określonego działu załącznika wykazu do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze Dz U z 1983r. Nr 8 , poz. 43 , stałość (codziennosc wykonywania danego rodzaju pracy w pełnym wymiarze itp.).

Zaświadczenie o wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze wydawane przez pracodawcę na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów jest jedynie dokumentem prywatnym podlegającym weryfikacji dokonywanej zarówno przez ZUS, jak i przed sądem ubezpieczeniowym. Stanowi zatem tylko jeden z dowodów służący w postępowaniu w sprawie o świadczenie emerytalne.

Sąd zważył, iż roszczenie pracownika przeciwko zakładowi pracy o ustalenie wykonywania zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze - dla celów ubezpieczeniowych, jak ma to miejsce w rozpoznawanej sprawie, podlega oddaleniu z braku interesu prawnego.

Z reguły istnienie interesu prawnego żądania ustalenia prawa lub faktu prawotwórczego w procesie przeciwko pracodawcy, pracownik wykaże wówczas, gdy ustalenie określonego stosunku prawnego lub prawa konieczne mu będzie do celów pracowniczych.

Jednakże zgoła odmiennie kształtuje się sytuacja procesowa, gdy pracownik żąda określonego ustalenia przez sąd pracy jedynie dla celów ubezpieczenia społecznego.

Sąd Najwyższy wielokrotnie już wyjaśniał, że całokształt postępowania dotyczącego ustalenia prawa do świadczeń emerytalno-rentowych z tytułu ubezpieczenia społecznego należy do właściwości organów rentowych (por. uchwała SN z dnia 6 sierpnia 1976 r. I PZP 35/76 oraz wyrok SN z dnia 6 grudnia 1966 r. I PRN 74/66 - OSPiKA 1967, z. 7-8, poz. 193, orzeczenie z 4 listopada 1971r., I PR 344/71, z 1 grudnia 1983, I PRN 189/83). Za tym poglądem przemawia treść chociażby uchwały z dnia 8 lutego 1979 r. III PZP 17/78 (OSNCP 1979, z. 7-8, poz. 143), w której podkreślono, że **organ rentowy samodzielnie ocenia w postępowaniu dotyczącym świadczeń rentowych, czy wnioskodawca pozostawał w stosunku pracy w rozumieniu przepisów o świadczeniach społecznych z tytułu choroby zawodowej.**

Dlatego uzasadniony jest pogląd, że pracownik dla uzyskania świadczeń emerytalno-rentowych zgłasza w organie rentowym wniosek oraz konieczne dowody do wykazania zasadności tego wniosku.

Pracownik nie ma więc interesu prawnego w dochodzeniu przed sądem pracy ustalenia zatrudnienia go w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, skoro okoliczność ta ma być przedmiotem samodzielnych ustaleń organu rentowego.

Jeśli w postępowaniu przed organem rentowym pracownik nie będzie mógł wykazać się zaświadczeniem zakładu pracy, że był zatrudniony w szczególnych warunkach, **nie pozbawia to go możliwości wykazania tej okoliczności w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych.**

W tej sytuacji pracownik w postępowaniu odwoławczym przed ubezpieczeń społecznych będzie mógł udowodnić okoliczności co do charakteru jego zatrudnienia. Dlatego też pracownik nie ma interesu prawnego w żądaniu ustalenia przez sąd pracy charakteru jego zatrudnienia (uchwała SN z dn. 17.06.1987r., III PZP 19/87, OSNC 1988/10/132, LEX nr 13036). Podobnie stwierdził też SN w uzasadnieniu uchwały z dnia 3 listopada 1994r., IIPZP 45/94, OSNP 1995/6/74.

W takich okolicznościach uznać należy, iż brak jest interesu prawnego powoda w żądaniu ustalenia wykonywania pracy w szczególnych warunkach w postępowaniu skierowanym przeciwko byłemu pracodawcy, czy jak w przypadku powoda następcy prawnemu pracodawcy, albowiem wyrok wydany w tym zakresie stanowić miałby jedynie dowód w postępowaniu przez organem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o prawo do świadczenia emerytalnego. Wyrok sądu pracy ustalający wykonywanie pracy w warunkach szczególnych wydany w sprawie prowadzonej między pracodawcą a pracownikiem nie pozbawiałoby organu rentowego możliwości kwestionowania jego treści w sprawie zainicjowanej przez powoda w trybie postępowania ubezpieczeniowego o prawo do emerytury, którego stroną sporu dla powoda (tamże – wnioskodawcy) będzie już zupełnie inny podmiot (Zakład Ubezpieczeń Społecznych), co z kolei oznacza, że już we własnym zakresie i samodzielnie organ rentowy na podstawie przepisów w tej mierze obowiązujących, zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13. 10. 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustali okresy przebyte w ubezpieczeniu społecznym jak również i wszystkie inne przesłanki, w tym także min. okres pracy wykonywanej przez powoda (wnioskodawcę) w warunkach szczególnych, jej wymiar i „stałość”, warunkujące nabycie prawa do emerytury przy obniżonym wieku emerytalnym (tak słusznie SO w Jeleniej Górze, w wyroku z dnia 22 marca 2013r., VII Pa 12/13, <http://orzeczenia.jelenia-gora.so.gov.pl>). Por. też uchwałę SN z 21

września 2004r. II UZP 8/04, OSNP 2005/5/68 w zakresie braku związania organu rentowego wyrokiem ustalającym wydanym w sprawie pracowniczej.

Reasumując stwierdzić należy, iż powód poza wniesieniem ponownie powództwa o to samo roszczenie nie wykazał istnienia interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, bowiem w stosunku do pracodawcy w tym zakresie nie istnieje żaden spór o prawo, który wymagałby ustalenia jakiejś przesłanki, zaś jak wielokrotnie stwierdził Sąd Najwyższy **powództwo o ustalenie nie może zmierzać do uzyskania dowodów, które służyłyby wykorzystaniu w innym postępowaniu. Z uwagi na brak związania organu rentowego czy sądu ubezpieczeniowego wyrokiem sądu wydanym w sprawie z zakresu prawa pracy, brak interesu prawnego w żądaniu ustalenia kwestii istotnej tylko dla postępowania ubezpieczeniowego wyraża się w tym, iż wyrok taki nie daje pracownikowi gwarancji usunięcia stanu niezgodności, nie daje pewności ustalenia tej okoliczności w sposób niepodważalny, bowiem skoro wyrok ten nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej w rozumieniu art. 366 k.p.c., to ma jedynie walor dowodowy, w tym znaczeniu, iż powinien być wzięty pod uwagę, nie oznacza jednak, iż nie może być weryfikowany przez te organy, które to organy mogą odmiennie ustalić stan faktyczny.**

Skoro kwalifikacja określonej pracy jako wykonywanej w szczególnym charakterze dla celów emerytalno-rentowych może być dokonywana wyłącznie w postępowaniu przed organem rentowym w sprawie o przyznanie świadczenia z ubezpieczeń społecznych (ewentualnie w postępowaniu sądowym wywołanym wniesieniem odwołania od decyzji organu rentowego), to pracownik wytaczający w tej materii przed sądem pracy powództwo o ustalenie nie wykazuje w ogóle interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c., **niezależnie od tego przeciwko komu (pracodawcy, czy organowi rentowemu) skierował pozew (postanow. SN z dn. 19 stycznia 2012r., I PK 108/11, LEX nr 12115409, por cytowane tam orzecznictwo). pracownik nie ma interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie** stosunku pracy (jego treści), gdy wnosi takie powództwo wyłącznie w celu uzyskania orzeczenia, które ma służyć ustaleniu dowodów lub faktów w innym postępowaniu, w szczególności w sprawach zakresu ubezpieczeń społecznych (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 1979 r., III PZP 17/78, OSNCP 1979 nr 7-8, poz. 143; z dnia 17 czerwca 1987 r., III PZP 19/87, OSNCP 1988 Nr 10, poz. 132; z dnia 3 listopada 1994 r., I PZP 45/94, OSNAPiUS 1995 Nr 6, poz. 74; z dnia 5 lipca 1995 r., I PZP 56/94, OSNAPiUS 1995 Nr 24, poz. 299 oraz uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2005 r., I PZP 2/05, OSNP 2006 nr 5-6, poz. 71 i wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 1971 r., I PR 344/71, OSNCP 1972 Nr 5, poz. 89; z dnia 1 grudnia 1983 r., I PRN 189/83, OSNCP 1984 Nr 7, poz. 121; z dnia 17 grudnia 1997 r., I PKN 434/97, OSNAPiUS 1998 Nr 21, poz. 627 i z dnia 23 lutego 1999 r., I PKN 597/98, OSNAPiUS 2000 Nr 8, poz. 301). Brak interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. w wytoczeniu powództwa o ustalenie istnienia stosunku pracy (ustalenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach) wynika z tego, że organ rentowy samodzielnie ustala okresy przebyte w ubezpieczeniu i inne przesłanki warunkujące nabycie prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, bowiem całokształt postępowania dotyczącego nabycia prawa do świadczenia z tytułu ubezpieczenia społecznego należy do tego organu zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2005 r., I UK 245/04, OSNP 2006 nr 3-4, poz. 57). Decyzja odmawiająca ubezpieczonemu prawa do świadczenia emerytalnego (na przykład z powodu nieuwzględnienia okresów jego zatrudnienia jako pracy w szczególnych warunkach) podlega weryfikacji w postępowaniu odwoławczym przed sądem powszechnym (sądem ubezpieczeń społecznych).

Ponadto powództwo nie zasługuje również na uwzględnienie w zakresie żądania sprostowania zapisu dotyczącego zajmowanego stanowiska i wymiaru etatu poprzez zastąpienie zapisu pracownik kontraktowy palacz co na palacz co, wymiar czasu pracy – pełen etat.

Mając na uwadze fakt, iż następca prawny pracodawcy powoda – pozwany w sprawie niniejszej sprostował świadectwo pracy powoda z 15 09 1983r. w dniu 23 11 2015r. w części, w której wskazane zostało, że powód był zatrudniony w Wojewódzkim Urzędzie (...) w G. w okresie od 5 02 1980 do 14 07 1980r. na stanowisku telemontera w wymiarze 1, 00 etatu (przeniesienie służbowe) Wojewódzkim Urzędzie (...)w G. – Urząd (...)S. w okresie od 15 07 1980r. do

17 09 1983r. na stanowisku palacza co w wymiarze 1, 00 etatu , żądanie sprostowania świadectwa pracy za okres od 15 07 1980r. do 17 09 1983r. jest niezasadne , albowiem pozwany w części tej zadośćuczynił żądaniu powoda, zaś w pozostałym zakresie z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych powoda nie wynika , aby powód w okresie od 5 02 1980r. do 15 07 1980r. pracował na stanowisku palacza co, wynika natomiast , że pracował na stanowisku telemontera w wymiarze pełnego etatu i taką adnotację zamieścił pozwany w sprostowanym świadectwie pracy z dnia 23 11 2015r. Ponadto mając na uwadze to , iż świadectwo pracy wydane zostało powodowi we wrześniu 1983r. , a powód żądanie do sądu skierował 23 10 2015r. sąd zważył iż zgodnie z treścią art. **291.** § 1 kodeksu pracy w brzmieniu pierwotnym obowiązującym w roku 1983 , w okresie kiedy brak było przepisu art. 97 §2⁽¹⁾ k.p. regulującego kwestię terminów do żądania sprostowania świadectwa pracy - Roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Tym samym powód skierował żądanie sprostowania świadectwa pracy niemal 20 lat po upływie terminu przedawnienia . Obowiązujący w brzmieniu do roku 1996r. **Art. 292.** § 1 kodeksu pracy stanowił, iż roszczenia przedawnionego nie można dochodzić, chyba że ten, przeciwko komu roszczenie przysługuje, zrzeka się korzystania z przedawnienia; zrzeczenie dokonane przed upływem przedawnienia jest nieważne. § 2. Organ powołany do rozstrzygania sporów uwzględnia upływ przedawnienia z urzędu. Może jednak nie uwzględnić upływu przedawnienia, jeżeli opóźnienie w dochodzeniu roszczenia jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami i nie jest nadmierne. Por. też. **Wyrok** Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1975 r. sygn.. akt **I PR 28/75** : „Pracownik, któremu wydano świadectwo pracy z podaniem w nim informacji o sposobie rozwiązywania stosunku pracy, informacji niezgodnej z rzeczywistością i mogącej utrudnić mu otrzymanie nowego zatrudnienia, powinien żądać bezzwłocznie, aby zakład pracy sprostował nieprawdziwą relację. Jeżeli pracownik nie przejawiał w tym względzie wymaganej aktywności, a nieprawdziwa wzmianka okazała się wynikiem błędu po stronie zakładu pracy, który go natychmiast - po dowiedzeniu się o błędzie - sprostował, sporządzając właściwe świadectwo pracy, pracownikowi pozostającemu bez pracy w związku z wadliwym świadectwem pracy nie przysługuje roszczenie o odszkodowanie z tego tytułu za czas nieuzasadnionego opóźnienia w zgłoszeniu żądania sprostowania świadectwa pracy.” OSNC 1976/1/14

Z powyższych względów należało powództwo oddalić w pozostałej części na mocy art. 97 kodeksu pracy i art. 291 §1 kp i art. 292 k.p. w brzmieniu obowiązującym w latach 1983-1986.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., stanowiącego ,iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Z uwagi na brak jakiegokolwiek wiedzy powoda w zakresie przysługujących mu praw i stopień skomplikowania prawnego sprawy sąd uznał , iż obciążanie powoda kosztami postępowania w sprawie kłóciłoby się z zasadą słuszności.